

Sona Yaklaşırken Adım Adım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Eylül 2014

Körelmiş hatta köreltilmiş
Issız ve yankısız kâfir kuytuları
Mekân etmişken dertlerime
Sırnaşık yalnızlığımın bitimsiz hasretinde.
Kıvılcımı yakar yıkar derinleri
Kıymet bilmemiş insanlığın
Bitimsiz öfkesi.

Boyunduruk bin beter yanılığdan
Sinsi ve bitimsiz nefsin
Sonsuz ihtirasından.
Kolay değil asla
Sığınmak küf kokan gölgelere
Terk etmeyen tek mefhum olsa bile
Kol kanat germişken şu sefil benliğe.

Susmak ve sığınmak
Kaçmak en derine
Fısıltılar çıkmışken ayyuka
Bedelsiz sandığım ne varsa.

Bitmek bilmez bir koşturmaca
Nice insanın ardına sığındığı
Sıkılğan ruhların bitimsiz telaşı
Bir ucundan yakalamışken hayatı
Var mıdır ölümsüzlüğün mümkünatı...

Depreşti işte tüm korkular
Acı ve yanığı kokar
Küllerde yas tutan anılar.
Olurun olmazı
Mümkünse sonlandır
Yüreklerdeki o kiri, pası.

Suretler ifadesiz hiç olmadığı kadar

Dost görünümlü içi yoz kuklalar
Eşkâlim ortada
Yüzleştiğim ne varsa
Sona yaklaşırken adım adım
Sanadır Rabbim tüm niyazım.